

Mand, der har naaet en saa høj Alder, at der sikkert kun vil gaa nogle faa Aar, inden han træder tilbage fra dette Embede. Der er herved efter min Opfattelse skabt en udmærket Mulighed for, at den øverste Ledelse af vort Skovvæsen gennem en Kommissions Arbejde vil kunne komme ind i et fornuftigt Spor, i en anden og rimeligvis langt heldigere Form, end det er nu.

Der er en anden Ting, jeg kunde ønske at nævne for den højtærede Landbrugsminister, og det er, at jeg er bleven bekendt med, at man har valgt en ny Bestyrelse for Forsikringen af Sejlfartøjer til Fiskeribrug. Dette, at man har valgt en ny Bestyrelse, har jeg intet imod. Jeg var ganske klar over, at der var stor Utilfredshed med den hidtilværende Bestyrelse, men desuden er jeg bleven bekendt med, at den nye Bestyrelse har afskediget den ved Forsikringen ansatte Forretningsfører, hvilket jeg i og for sig heller ikke har noget imod. Men hvad jeg ikke rigtig forstaar, er, at man, samtidig med at man har afskediget denne Mand, som man altsaa maatte forudsætte ikke var fuldt kvalificeret til den paagældende Bestilling, har udbetalt ham 5,000 Kr. for at gaa sin Vej og tillige givet ham Attest for, at han har været en udmærket Forretningsfører. Det forekommer mig at være en mærkelig Maade at gaa frem paa for en Bestyrelse, og jeg finder, det er en utidig Ødslen baade med Statens og Interessenternes Penge. Staten yder nemlig 30,000 Kr. om Aaret til denne Forsikring, men jeg antager ikke, at det har været Hensigten, at de skulde kunne anvendes paa denne Maade. Jeg antager, Hensigten med denne Bevilling har været en helt anden. Nu tror jeg i og for sig ikke, at det er Bestyrelsen selv, som har været Mester for dette Stykke Arbejde eller i alt Fald har været ene derom. Jeg tror, der er andre interesserede, som i høj Grad have spillet ind og bevirket, at man er kommen ud paa disse vilde Veje. Jeg vil bede den højtærede Minister faa dette undersøgt og faa det undersøgt meget nøje. Jeg tror, at der trænges til en Undersøgelse af hele dette Forhold.

Jeg skal dernæst vende mig med et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Han maaned til Sparsommelighed, da han forelagde Finansloven, og det kunde der være nogen Anledning til, thi de Tal, som komme frem paa Finansloven i Forbindelse med det aflagte Statsregnskab, se ikke lystelige ud. Jeg kan derfor ogsaa nok forstaa, at det

neppe vil falde i god Jord, naar man kommer her og taler om Lønforhøjelse til Statens Tjenestemænd, men jeg vil dog bede den højtærede Finansminister, hvis der skulde komme saadanne Krav fra enkelte Sider, da ikke i for høj Grad at modsætte sig dem.

Der er nemlig et Par Etater, jeg gerne vil lægge et godt Ord ind for, de sortere ganske vist ikke direkte under den højtærede Finansminister, men det vil i høj Grad blive ham, som vil komme til at tage Bestemmelse om, hvor langt man kan gaa i den Henseende. Det er Vandbygningsvæsenet og Fiskerikontrollen, jeg her tænker paa, for Politiet vil der jo nu blive sørget ved en særlig Lov. Men disse 2 Etater, jeg her har nævnt, havde, ligesom afdøde Finansminister Lassen forelagde sin store Lønningsreform for de 4 store Etater, faaet deres Lønningsforhold regulerede og ganske vist ogsaa faaet nogen Forhøjelse af den Løn, de tidligere havde oppebaaret, men ikke desto mindre ligge disse 2 Etaters Lønninger meget langt under, hvad der i Loven af 27. Maj 1908 er tilstaaet Tjenestemændene i Jernbane-, Post- og Telegrafvæsenet, hvad der samme Aar blev tilstaaet en hel Række andre Etater og nu senest er tilstaaet Officerskorpset. Det forekommer mig derfor, at trods al den Anledning, der kan være til at spare, byder simpel Retfærdighed dog, at man i nogen Grad ligestiller Statens Embeds- og Bestillingsmænd indenfor de forskellige Etater. Det synes mig ikke ganske rigtigt, at man gør saa stor Forskel paa dem, hvad Lønningen angaar, som Tilfældet er for disse to Etaters Vedkommende i Sammenligning med dem, jeg nævnedes før. Jeg mener, at indenfor den hele store Masse af Statstjenestemænd maa de Klasser, som ere nogenlunde ligestillede med Hensyn til Arbejde, ogsaa være det med Hensyn til Lønnen. Jeg vil derfor haabe, at ikke alene den højtærede Trafikminister og den højtærede Landbrugsminister, men ogsaa den højtærede Finansminister vil se med Velvillie paa disse 2 Klasser, naar de komme med deres Andragende om Lønforhøjelse.

Ligeledes vil jeg haabe, at Besparselsen ikke skal komme til at gaa ud over vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Der er nemlig nu begyndt at komme nogenlunde Gang i dem, men der er ret langt tilbage, inden alt paa dette Omraade bliver, som det bør være. Der skal sikkert endnu ofres betydeligt, inden det kan siges, at